

at da er den Offentlighed, Lovforslaget omhandler, ikke fuldt tilstrækkelig overfor Folkestemningen. Det er ikke tilstrækkeligt, at Offentligheden egentlig kun bestaaes af selve Statsmagten, der har anslaget og dømt den Paagjældende. Der er, saavidt jeg erindrer, Livsstraf for andre Handlinger end for Mord, og der kan i mere bevægede Tider komme Forhold — det er der kommet i andre Lande, og vi vide ikke, hvilke Tider vi gaa imøde — hvor Staten paa den Maade sætter Straffeloven i Bevægelse som Anklager, som Dommer og som Udfører af Dommen ved sine bestemte Vidner, uden at der egentlig er fuld Garanti, forekommer det mig, for den anden Part, den almindelige Folkestemning. Man siges der i dette Forslag, at Kommunalbestyrelsen kan udpege 12 vogne Mænd; men den er jo ikke forpligtet til at udpege dem, og de, der blive udpegede, ere ikke forpligtede til at møde, saa det forekommer mig, saavidt jeg skjønner, at der efter Lovforslaget ingen Garanti er for, at der kommer Andre tilstede, end de af Staten udvalgte Embeds- og Bestillingsmænd. Jeg skal derfor tillade mig at henvi, om det, saafremt man gaar over fra den almindelige offentlige Henrettelse til Offentlighed i snevrere Forstand, indenfor lukkede Mure, ikke burde kræves, at der i Lovforslaget indfattes en bestemt Forpligtelse til, at de og de skulle være tilstede. Jeg har nu troet, at der fra Statens Side kunde bestemmes visse Vidner, som burde være tilstede, saa at f. Ex. ikke blot som nu vedkommende Underdommer, men ogsaa Retsbetjentene i den umiddelbare Omegn skulde være tilstede. Jeg skal henvi, om det ikke vilde være rigtigt at kræve, at en Delegeret fra Overretten og fra Høiesteret var tilstede ved en saadan Leilighed, for at de derigjennem kunde være sikre paa, at deres Domme i saa alvorlige Forhold udførtes efter Lovens Forskrifter. Jeg vil se den tredje Statsmagt, som man kalder Domsmagten, være tilstede som bestemt Vidne gennem alle Instanser. Det forekommer mig, at dette vilde være rigtigt, thi det er meget alvorlige Spørgsmaal, vi her omhandle. Altsaa dels Politimestre og deres tilstede, dels Vidner fra Dommerstanden i de forskjellige Instanser og endelig Vidner fra den tredje Klasse, den almindelige civile Befolkning selv. Det vilde da vel sagtens blive 12 vogne Mænd fra den vedkommende Kommune, Kommunen paa selve Stedet, men hvad er Stedet? Det er jo meget tilfældigt, naar Vedkommende bliver ført til Henrettelse i en mindre By, og Mordet eller Gjærningen er begaaet langt derfra. Er det saa Byens Kommunalbestyrelse eller

Kommunalbestyrelse, hvor Gjærningen er foregaaet, der skal være Tale om? Det ved jeg ikke rigtig. Jeg udtaler ikke her nogen fuldtværdig Mening om disse Spørgsmaal, men henstiller til Overveelse, om det ikke vilde være rigtigt og til alle Sider forfarligt, at man f. Ex. for at faae Politiet tilstede i temmelig vid Udstrækning, tog samtlige Sognekogder i vedkommende Retskreds, og hvis det var i Kjøbenhavn, da et nogenlunde tilsvarende Antal Funktionærer her fra Byen.

Der næst skulde der være Delegerede tilstede fra enhver Kommunalbestyrelse i Retskredsen, og hvis det indskrænker sig til en enkelt Kjøbstad, da et større Antal Delegerede, som vare forpligtede til at være tilstede. Jeg kan sige, at det burde være en Forpligtelse for enhver Sognekoged, thi skulde Vedkommendes Konstitution være af en saadan Bestaaelse, at han ikke ser sig istand til at overvære en saadan Begivenhed — der gives jo Konstitutioner, der ikke kunne taale Sigt — vil han kunne undgaa det ved at nedlægge sin Bestilling. Derimod er enhver Sogneraadsformand jo forpligtet til at være Sogneraadsformand, og det kan jo tænkes, at han ikke føler sig istand til at være Vidne ved denne Leilighed; men det er utvivlsomt, at naar det er en Forpligtelse for ethvert Sogneraad at sende en Delegeret, vil ethvert Sogneraad have et Medlem, der kunde være Vidne ved en saadan Leilighed. Vidnerne vilde ikke blive overtallige, det vilde ikke blive for stort et Antal, naar det indskrænker sig til Retskredsen. Man skulde altsaa have Statsmagten tilstede, for dens Vedkommende Politi og Dommere, og for Befolkningens Vedkommende visse bestemte Delegerede fra Retskredsen, som ere forpligtede til at være tilstede, ikke saaledes, som man talte om sist, hvor Sognekogderne vare tilfagte, uden at give Møde, nei, der skulde være en fuldstændig bestemt Pligt til, at den, der saaledes var udnævnt, skulde være tilstede, medmindre han kunde præstere Lægeattest for Sygdom. Der er ogsaa reist det Spørgsmaal, hvorvidt der skulde tilstedes Delegerede fra vedkommende Forbryders Hjemegn Afgang, det antager jeg ogsaa maatte være fuldkommen berettiget, og Spørgsmaalet er, om det ikke er mere end berettiget, om der ikke kunde findes en Form for Forpligtelse i den Henseende. Foraa vidt man altsaa ombytter den almindelige Offentlighed med en snevrere Offentlighed, om der i Lovforslaget kunde faae en saadan Form, at vi ere fuldstændig sikre paa, at der fra de forskjellige Sider i Samfundet var lovbestemte Vidner tilstede. Hvad nu Spørgsmaalet om Pressens Repræsentanter angaar, da turde det dog være muligt, at det